

[Tom Behnke]

men Folketinget som sådan har været nødt til at tage oplysningerne for gode varer, man har næsten ikke mulighed for andet. Nu viser det sig, og det er det, der er humlen i denne sag – hvis det ikke er gået op for hr. Helge Adam Møller endnu – at det var forkerte oplysninger, og at det, man gjorde, var ulovligt. Vi var i god tro, da vi fik svar på det spørgsmål, som fru Pia Kjærsgaard stillede i 1989, vi troede, at oplysningerne var korrekte, og af den grund stoppede vi på det tidspunkt forfølgelsen af sagen.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg bemærkede, at den konservative ordfører gav udtryk for tvivl med hensyn til, om hans regering handler grundlovsmæssigt; det er dog altid noget at høre fra en ordfører fra et af regeringspartierne.

Til dette om at gå videre. Når man gang på gang stiller spørgsmål og får det svar fra dem, som efter vores system i dag er den højeste politisk ansvarlige sagkundskab, nemlig lovfædelingen, at det er grundlovsmæssigt, så ved jeg ikke, hvad hr. Helge Adam Møller mener med, at man skal gå videre. Skal man gå til Menneskerettighedsdomstolen? Skal man anlægge sag mod regeringen? Hvad skal man gøre?

Der var tale om god tro, indtil andre tog fat på denne sag, og Rigsrevisionen med de muligheder, som den har, fik lejlighed til at afsløre det, der er sket.

Jeg vil igen sige, at disse beskyldninger mod os for nærmest at have været medvirkende til de retsstridige handlinger, der har været tale om, er uacceptable, og jeg vil meget stærkt tilråde, at den konservative ordfører holder op med at komme med disse beskyldninger.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg erkender gerne, at jeg ejer tvivlens nådegave, og specielt når jeg kan se, at flere af landets førende og dygtigste jurister har en diskussion, hvor et stort antal af dem ud fra deres bedømmelse og juridiske overvejelse har én holdning og andre af de førende jurister den modsatte holdning, må det også være naturligt for en lægmand og en ikkejurist at være i tvivl. Det er netop derfor, at jeg har den grundhold-

ning, at når man er juridisk i tvivl, er det godt, at vi har nogle domstole og ankeinstanser – i sidste instans en Højesteret – der kan afgøre det, der er at afgøre.

Jeg var 100 pct. enig i det, hr. Stavad sagde, og det bekræftede jeg også fra talerstolen under debatten i sidste uge, hvor hr. Ole Espersen stillede mig et tilsvarende spørgsmål, for selvfølgelig er det da regeringens ansvar at give de rigtige oplysninger. Jeg har ikke et sekund været i tvivl om, at den oplysning, der kom til Finansudvalget i 1986, der var underskrevet af den daværende chef for lovkontoret – den nuværende rigsadvokat – ud fra hans og regeringens bedste overbevisning var den rigtige. I dag er der altså nogle andre jurister, der siger, at det kan diskuteres, men det er der mange juridiske skøn der kan, jura er ikke en eksakt videnskab.

Hr. Gert Petersen hævdede i sit indlæg, at Folketinget og Finansudvalget ikke havde fået at vide, at nogle af disse penge blev anvendt til at administrere færdselspolitiet, og så gjorde jeg opmærksom på, at det havde Finansudvalget i hvert fald, for det havde spurgt om det, og det stod klart og tydeligt, at det var den måde, man beregnede det på. Jeg siger ikke hermed, at man har et medansvar for det, men alle 17 medlemmer af Finansudvalget har i hvert fald klart og tydeligt fået det at vide mindst to gange i henholdsvis 1986 og 1987. Hr. Gert Petersen sagde faktisk det modsatte.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke foranstående ordfører for, at jeg får plads i talerrækken på dette tidspunkt.

Jeg har stor forståelse for det standpunkt om tilbagebetaling, som regeringen tilkendegav i går, og jeg citerer fra regeringens pressemeddelelse: »Det er regeringens generelle opfattelse, at der ikke er grundlag for at iværksætte en tilbagebetaling inden for de forskellige gebyrområder. Det skal samtidig fremhæves, at den endelige afgørelse henhører under domstolene. Borgere, der føler sig berettiget til at få en del af deres indbetaling tilbage, vil således kunne anlægge sag ved de almindelige domstole.«

Man må erkende, at en tilbagebetaling ville stille vores administration over for meget betydelige problemer. Det ville ikke kun være